

em pto facta est uolentia, & reuera expugnati esse cogno scit, qm natura qua se tota infecisse & occupasse gloria batur: ab eo penitus aliena in xpo inuicta est. De hinc psequit infimicos tuos & coprehendit eos, nec couertit donec de ficiat. Contra peccatum dimittas in conuersione sua, uer bis pariter & exepis oppugnat, sed in passioe qua alligat illud, alligat plane fortem, & diripit uasa eius. In uero co de ordine mortis quoq; superat prius i seipso cu refurgit primix dormientiu, & primogenit mortuoru: postmo du debellatur ea pariter in oibus nobis, qm uidelicet su scitabit mortalia corpora nra: & destruet nouissima inu mica mors. Propterea em refurges decoro indut est: no sicut antea nascens pannis inuolut est. Propterea q priu sine misericordia, afluebat no iudicans quenqua, resur ges, pccatit se: & iusticie singulo uidef quodam efflu te sinu misericordia collegisse, qm extic preparat ad iu dicitu, qd in nostra resurrectione futurum est. Na & ppterea parulus antea uenit ut miam progaret: & futurum in fine iudicij precurret, mia tepararet. Licet ei paruul ad nos uenerit, no parit atulit, no parit cotulit nobis. Si que ris qd atulit. Primo oim atulit misericordia, fm qua, re te apostolo: Saluos nos fecit. Neq; em htm pfiut, quos pfiens inuenit: sed fons est q nuqua poterit exhauriri. Fos nobis est xps dñs, unde laucmur, sicut scriptu est. Qui di lexit nos, & lauit nos a pccis nostris. Veritatem no iste fo lus aquaru est usus, nec tm fordes abluunt, sed & sttm ex Eccl. 14. tingunt. Beatus uero, ait sapiens, qui in sapientia mora Vbi su bitur, & q iustitia meditabit. Et post pauca. Aqua, inqt, sapientie salutaris potabit illu. Bene sapientie salutaris: qm sapientia carnis mors est: & sapientia mundi etia ipa iumica est deo. Sola q ex deo est sapientia salutaris est: q fm beati Iacobi diffinitione. Primi pudica: deinde pacifica Iaco. 3. est. Na sapientia carnis uoluptuosa est, no pudica, Sapietia mundi tumultuosa est, no pacifica. Sapietia uero q ex deo est primi pudica est, no qrens que sua sunt, sed que Iesu christu: no sua quiscq; faciat uoluntate, sed cōsideret que sit uoluntas dei: deinde pacifica no abidnas in suo sensu, sed alieno magis acquiesces consilio uel iudicio. Tertius aquaru usus est irrigatio: qua pfecto maxime necessaria habent nouelle plantationes. Alioqn aut minus pfiat, aut ex toto pbitur pre siccitate. Querat ergo deuotiois aquas quisquis seminauerit bonoru operu semina: ut irrigatus fote gratie, bene cōseruatiois ortus, no arefeat, sed in ppetua uiriditate pfiat. Orat em p hmoi ppheta: Et holocaustu tuu, in quibus, pingue fiat. Sic & i laudibus Aaron legis: qm sacrificiu eius quotidianus ignis absum pfit. In quibus oibus nihil aliud intelligedi uidet: nisi ut bona opera feruore deuotionis, & dulcedine spūalis gra tie cōdiant. Putas inueniri poterit quartus fons, ut para ditum recuperem, quatuor fontiu irrigatioe amemissi mur: Na si terrenā paradisum dcmo nobis reddendā non speramus, quō regnu cæloru sperabimus? Si terrena, in quid, dixi uobis? & no creditis: quō si dixerō uobis cele stia credetis: Nunc aut ut de exhibitioe presentiu firma sit expectatio futuroru paradisu, habemus mto meliore, & lōge delectabiliorē quam primū parentes habuerūt: & paradisu noster Christus dñs est. In quo tresq; dem fōtes iam inuenimus, quartum queramus. Habemus de fonte misericordia: ad diluendas culpas, aquas remissiois: habe mus de fonte sapientie ad potandū sttm nostram, aquas discretiois: habemus de fonte gratie ad irrigandas plā tas bonoru operu, aquas deuotiois. Queramus ad deco quēdos ctbos, aquas feruentis, aquas amulationis. Hæ nimiri cōdiuit & decoquit affectioes nostras, & ebulo Psal. 38. lum de fonte charitatis. Unde ait propheta. Concaluit cor meū intra me: & in meditatioe mea exardescit ignis. Alibi quoq; Zelus, inquit, domus tue comedite me, Siq; Psa. 68. dem ex dulcedine deuotiois, diligens sustitā: ex feruore amulationis, odio habet iniquitatē. Et uide ne forte de fons Esaia. 12. tibus istis predixerit Esaias: Haurietis aquas in gaudiō de fontibus saluatoris. Na ut promissione hanc uitae præ

sentis esse noueris no future, illud attende qd sequit: dicitis in illa die, Cōstitemini dno, & inuocate nomē eius. In uocatio quippe presentis tēporis est, sicut scriptu est. In uocame in die tribulationis. Porro ex his quatuor fontibus tres qdē ppric cōuenire uident tribus ecclesie ord nibus, singuli singulis. Na primus quidē cōis est oibus. In multis em ostendimus oēs: & necessariū habemus mi sericordia fontē ad diluendas offensionū fordes. Omnes inquam peccauimus, & egemus gloria dei. Et prelati & cōtinētes & cōfugari. Si dixerimus, qd pccm no habemus nos ipsos seducimus. Quia ergo nemo mundus a forde, ne cessarius est oibus fons mixe: & pari uoto debet ad hunc fontē Noe, Daniel, & Iob pperare. De cetero quidē Iob maxime sapientie fontē querat: qm ipse magis inter mē dōs laqos ambulat, ita ut magnū uideat si a malo decli nat. Daniel uero currēdum est ad fontē gratie: cui nūm rū penitētie opera, & labores abstinentie, deuotiois gra neesse est impinguare. Oportet enim ut nos maxime in hilaritate omnia faciamus. Quonia hilarē datorē diligit deus. Na & terra nostra nequaquā fertilis est hmoi seminis, bonae. I. cōuersionis: ideo q; facile exarefecerit cre bris irrigatioib; adiuuet. Unde & in oratioe dñica hmoi gratia sub quotidiani panis noie postulamus. Merito fa nē ne forte cadat super nos terribilis illa maledictio pro phetae imprecatoris. Fiat sicut fontū rectorū, quod pri usquam euclat exaruit. Fos uero amulationis Noe uocant specialter: quia maxime platos decet hic zelus. Qua tuor itaq; fontes istos, ad huc in carne uiuētibus nobis in semetipso xps exhibet: quintū qui est fons uitae, post hoc seculū reprobittes: ad que sit cōbata ppheta cū diceret. Si tūit anima mea ad dei fontē uitū. Postassis etiā propter hos quatuor fontes quatuor in locis uulnerat? est Chri stus, ad huc uiuēs in carne: ppter quintū, cū i tradidisset spm, traforatus est ilatere. Vt uebat adhuc qm foderet ei manus & pedes. Ad huc uiuētibus, quatuor fontes ex seipso pferret. Quintū pulit uulnus cū i expiralis set: ut in se nihilominus quintū nobis fontē post obitum aperiret. Sed ecce, dū loquimur de mytheris natiuitatis re pente deuenimus ad scrutanda sacramēta dñice passiois. Nec mirū tamē si quaximus in passione, quid in natiuita te sua Christus attulerit. Tūc em cōsilio facco pecuniam que latebat in precū nostre redemptionis, euudit. Psal. 110. De tribus mixturis. Ser. secundus, unde supra. Magna opera dñi, ait ppheta Dauid. Ma gna qdē oia opa eius fratres: siquidē ma gnus & ipse: sed ad nos maxime spectant, que in cis maxima esse uident. Hinc ē qd psallit idē propheta, dicit. Magnificauit dñs facere nobiscū. Deniq; quā magni fice nobiscū agat, specialiter tria quedā eius opa clamāt: primā nre creationis, presentis redēptiois, futurā glori ficatiois. Quā magnificata sumt i singulis, opa tua dñe. Tuū est uirtutē operū tuoru amittare pplo tuo: nos ipa saltē opa non filemus. Triplicē fratres cōmixtionē in his tribus cōsiderare est, celestis planē operis, & dñice uir tutis. Na in primo ope cōditionis nre de limo terrē plas mant hoimē deus, & insptrauit in faciem eius spm uitae. Qualis artifex, qualis unitor reuēt acutus nūm sic con glutinans sibi limus terrē & spiritus uitae: Limus qdē iā an creatus erat, qm in principio creauit deus caeli & ter rā. At spūs sanē no cōem sed propriā habet cōditionem: nec in massa creatur, sed singulari quadam excellentia in spiratur. Agnosce d homo dignitatē tuā: agnosce gloriā cōditiois humanae. Est em tibi cum mudo corpus: sic emi decet eū qui cōstitutus est super uniuersam huius creatu re corporex molem, aliqua em similitari ex parte: sed est tibi etiā sublimis aliquid, nec omnino comparādus ex ce teris creaturis. Cōpacta & cōsiderata sunt in te caro & anima illa plasmata, hæc in spirata. Sed cuius interest hæc cōmixtio? Cui hac unione prestat? Et enim iuxta sa pientia filiorū huius seculi, ubi iocianf fumus inferiora, præualent

Psal. 80.

Rom. 3.

I. Ioan. 1.

2. Co. 9.

Psa. 128.

Psal. 41.

Psal. 110.

Psa. 125.

pualent qui potestate habet, & humilitatis utuntur pro libitu suo. Conculcat fortior minus fortior: idet sapiens in doctū: simplice fallit astutus: potens despiciet imbecilem. Non sic in opere tuo deus: no sic in tua cōmixtionem: non ad hoc facisti spm limo, sublimē humili, dignam & excel lentem creaturā abiecit: & inuultu malie. Quis no uideat frēs quātū corpori plet aia: Numq; no trunc? esset ilen fibilis caro inanimata: Ab anima em pulchritudo: ab aia incrementū: ab aia claritas usus, & fons uocis. Deniq; sensus ois ab anima est. Charitātē mihi cōmixtio ista cō mendat: charitātē in hac ipsa cōditione ppric pagina le go. Charitatem ipso statim principio no solum pdicat, sed ingerit mihi man? benignissima creatoris. Et quidem magna hæc cōmixtio dilectissimi: sed si stabilis permansi set. Nunc aut licet diuino fuerit munita sigillo: ad imagi nē esse & similitudinem suā creauit de phoenice: heu diru ptiē est sigillū & unitas diluata. accedēs pessimus illa tro recens adhuc sigillum fregit: & sic mutata similitu dine diuina cōparatus est miser homo inuentis in spicri b? & similib; fact? est illis. Rectū ppe fecit de phoenice: q; hæc similitudo eius de quo scriptu est. Quia rect? dñs de? noster: & no est iniquitas in eo. Veracē quoq; & iustū fecit cū sic: ut ipse ueritas & iustitia est: nec unitas ipsa posset distūgi: dum sigilli huius integritas pmaneret. Verum su puenit salarius q; indoctis sigillum pmittens meli? Cue uic? fidei, qd erat manu diuinitatis impressū. Eritis, inqt, sicut discipules bonū & malum. O maleuole, d maligne ad qd eis hui? similitudo scienter? Smt certe sicut dñe, re, fti, iust, ueraces sint: sicut de? in quem peccatū no cadit. Hoc quippe sigillo stante, stabit unitas illa. Iam experi mur miserū qd nobis per sua ferit uersuta diaboliæ frau dis. Fractio namq; sigillo sequit amarum distūctum, triste diuortium. Vbi est qd distūcti nequa: nequaquā moriemur: nec? Ecce em morimur oēs: & no est hō qui uat & non ui deat morte. Sed qd erit dñe deus? Numquā ne reparabit, opus tuū: & q; occiderit, no adiuuet ut resurgat: No est q; reuocat, nisi q; fecit. Itaq; ppter miserā inopū & gemitum pauperū nunc exurga dicit dñs: ponā i salutarū tuo: fidu cialiter agā in eo. Nihil si qdē pfiat inimicus i eo: & fili? iniquitatis no apponet nocere ei. Nouā iquit ego facio cō mixtura: ubi & expressus & robustus? pono sigillū: eum q; no ad imaginē me factus: sed est ipa imago, splendō gloriæ, & figura substantiæ, no fact? sed genit? ante secula. Et no forte timeas esse frāgendū, audi ppheta. Aruit, inqt, tā quā testa uir? mea: sed talis testa quā nec ipse malle? uni uerse terræ nocere ullo mō possit. Sanē cū priā ex duob? facta sit: scd a iā cōiūctio sit ex tribus: ut dicas ex hoc ipso ad factum accedere trinitatis. Verbu q; erat i principio apd dei & de? erat: aia q; de nihilo creata ē, & an no erat: caro de massa corruptiois sine corruptioe aliq; diuio segregata artificio quīs nulla tā caro erat uiculo idissolubili psonæ coeū unitatē. Habes i histriplex gen? potētiæ: q; no erat creatū, qd pterat: repatiū, q; sup oia erat paulum? ab an gelis minoratū. Hæc sunt euāgelica illa fata farinæ q; par tet fermētant: ut sit panis angolorū, quō māducet, hō pa nis cor bois cōfirmas. Felix mulier bñdīta i mulierib; i cui? calis uiscerib; spū ueniente igne scū spūs cōst? est pa nis sct. Felix in quā mulier q; i hæc tria fata immisit fidel sue fermētū. Siq; dē hō cōcepti: sctē pepit: & ut ait, elisæ beth. Btā qui credidit: qm pfecta sunt ea q; dicta sunt ei a dño. Nec mireris q; hōc eius mediate, unitū dixerit uerbu carni, qnq; dē & carnē ipam de e? carne suscepit. Sanē ne hoc qdē pnti expostitō obuiare pōt: qd de celestis regni dī similitudine. Neq; ei indignū uidet si cæloru regnū fidel marie cōparat: qua & reparat. Huius itaq; uicū uicū uicū nulla oim foluere poterit creatura. Siq; dē nec pnceps hu ius mūdū habet eō quicq; nec ipe iōanes foluere dignus est corrigā calcamētū. Quid tñ? Soluat certe aliquaten? neesse est: alioqn qd dissolutū est no resoluā. Panis in teget, thesaur? abs cōditus, sapia occultat: q; utilitas in his oibus: Merito flebat iōanes, nō inuenit q; aperiret librū,

& folueret signacula ei?. Dū ei clausus staret: nemo ex no bis diuinā illa attingere sapiam fualeret. Aperi tu librū agne dei, uera inuestudo. Fodidias exponē dūc man? tuas & pedes tuos, ut q in eis lalet, pcedat thesaur? salutis & copiosa redēptio. Frāge deniq; cluētū: panē tuū. So lus ei frāgere ps q; solut cōfacta solidas stare potes: & in ipsa cōfactioe sol? pntē habes ponēdi aiam, cū uolueris resumēdā. Tūa igit misatioe soluat aliquaten? hoc tēpli: sed uo penit? dissoluat. Separat ab aia caro: fed xpi sanē & carnis fuerit corruptione, & aia plenā cōserat libertatē ut sola iter mortuos libere agat educēs uinctos de domo carceris: sedētes in tenebris & i umbra mortis. Ponat aia scdā carnē inmaculatā, sed resumēdā tertia die: ut moriēs mortē pimat: & uita oim cū refurgētē resurgat. Ita factū est dilectissimi: & ita factum gaudeamus. Morte illa, mors mortua est: & regeneratū sum? in spū uitæ p refurctioē sefū xpi ex mortuis. Iā quid futurū sit in unione tertiæ: q; loquet? Nec ocul? uidit: nec auris audiuit: nec i cor hois ascēdit: q; preparauit deus diligētibus se. Consummatio erit illa cū tradiderit xps regnū deo & pti: & erit dū no fā in carne una: sed in spū uno. Etenim si ad hærēs carni uer? bñ factū est caro: multo magis q; ad hærēt deo, um? spūs erit cū eo. Et in hac qdē unione media: hūilitas exhibet? & hūilitas magna nimis: in ea uerō quā expectamus ad quā suspiram? perfecta nobis (si tñ nobis) reposita glificatio est. Quā si meminim? in priā cōmixtioe qua ex aia & car ne cōpact? est hō, charitātē cōmēdā: merito hūilitas emi net in secūda: quā sola uir? est hūilitatis læx repatio cha ritatis. Porro q; unū rōnalis aia creatura terrene corpo ri oim no est hūilitatē ascribere: siq; dē ex delibatioe ppric carni misce? sed creādo imittit? imittēdo creat. Nō sic sanē sumus? ille spūs, q; cū esset magis bon? ipso bñpla cti sui arbitrio, accessit ad corpus cōmixtatū. Merito demiq; charitātē & hūilitatē sequit glificatio: quā sine charitate nihil pdesit p. Et nō nisi q; se hūilitatē exaltabit. In natali dñi de loco & tpe & alis circūstātiis. S. III. **D**Vo qdā rerū gñā frēs in hac natiuitate dñi cō sidero non solum diuerfa, sed & dissimilia ualde. Siq; dē puer q; nascit de? est: & mater de qua nascit uirgo est: & part? ipse sine dolore est. Ful get i tenebris lux noua de cælo, gaudū magnū angelus euāgelizat. Laudat multitudine celestis militiæ: datur gloriā deo & i terra pax hoib; bone uolūtatis. Currūt pastores inueniūt qd ad eos dicitū est uerbū natiuitatis: quōq; an diūt ammittant. Hæc & his similia dilectissimi diuine uir tutis sunt: no fragilitatis hūiane. Vasa sunt aurea & argē tea: qb? p tāta solemnitate: mēsa dñi etiā egenis qb; uicq; hodie ministrat. Nō est nobis tollere istam: nobis datur aure? dicitur aut cyphus: sed q; in eis est cibus & potus. B Diligētē cōsidera ait sapiēs: q; tibi apponū. Et ego qui de agnosco me esse natiuitatis huius tps & locū, in fanti lis corpis tenerritudine, puili uagitus & lachrymas: sed & iporu qb;us primo amicitia natiuitas saluatoris paupre pastorū atq; uigilias. Mea sunt hæc: p me faciūt, mihi apponunt, mihi proponunt imitant. Hæc natus est, nocte natus est christus. Nūquid credim? casu factum: ut in tāta acris inclementia & in tenebris nasceret, cuius est hyems & æstas, dies & nox? Nō eligūt paruulū, ceteri qm nascant: quippe quibus adhuc uix incipientibus uiuere, nullus subest rōnis usus, nulla eligendū libertas, facultas nulla delibēdā. Christus fratres: & si homo erat: erat tū in principio apud deū & deus erat: cūscē, cuius nūc est sapientia. Nascitū rus itaq; dei filius: cuius in arbitrio erat quodcuq; uellet eligere tps: elegit qd molestus est pferim puulo & pau peris mris filio: q; uix pānos hret ad inuoluculū dī presep ad reclinēdū. Et cū esset tāta necessitas: nullam audio pel lū fieri mentionē. Primum Adā pellicole uesitur tunicis: panis secum dū obnoluitur. Non est tale iudicij mūdū. Aut iste fallit: aut mundus errat. Sed diuinā falli impossibile est sapientia. Merito proinde & carnis prudētia: mors 1. Cor. 3.

1. Cor. 2.

Luc. 14.

siqde & ipsa inimica est deo, & secuti quoq; prudentia stultitia noia. Quid em: Christi utiq; q nofallit, eligitaq; carni molesta est. Id ergo meli, id utili, id potius eligendum: & qd aliud doceat uel suadeat, ab eo taq; a seductore caue dui. Ia uero etia nocte uoluit nasci. Vbi sunt q ta ipudeter ostentare gestant semetipfos: Christi eligi qd salubrius iudicatur: uos eligitis qd reprobatille. Quis prudentior duobus: Cuius iudicium iustius: cui? sententia sanior: De niq; tacet christus non se extollit: no magnificat no pdi car: & ecce annunciat eu angelus: laudat multitudo celestis exercitus. Et tu ergo q christu sequeris: inuerti ab se de thesaurum. Ama nescit: laudet te os alienu. sicut tuu.

Psal. 49

Esa. 7

Ioan. 1

Esa. 40

1. Cori. 2

Math. 3

Ezech. 11

ponit medicina: sic & ex hoc ipso no incurabile esse coifctor. Neq; ei p ciosissimas species frustra iumere medicos sapiens: imo sapientia ipsa. Porro frustra in sumi costat no solum si absq; eis facili est curatio: sed multo magis si & cu eis sit impossibilis. Animam itaq; ad penitentia & accedit uehementius desideriu spes cocepta. Sane accedit ad colatione ipsa quoq; q pastoribus uigilantibus exhibita est uisitatio & allocutio angeloru. Ve uobis diuites q habe tis colatione uestra ut ia no mereamini habere celestis. Quam multi ei nobiles fm carne: quam multi potetes: q multi sapientes huius seculi hora illa in stratis mollibus quiescebant: & memo coru dignus habitus est noua uidere luce: scire magnu illud gaudiu: angelos audire catates gloria in excelsis deo. D. Agnoscat igit hoies qa qui in labo re hoim no sunt: uisitare ab angelis no merent. Agnoscat q placeat supnis ciuib; labor, cuius spiritalis iteru est: qn quide & eos q p uisu corpis, corpali uigete necessitate laborat: suo dignum alloq; & alloq; ta felici. Nimiru hiana in eis agnoscat ordinatione: qua constituit deus in sudore uultus sui uicaf ad pane fuo. Obsecro uos dilectissimi cōsiderate diligenti quatu fecerit deo p uia exhortatio & salute: nec infuctuosus inueniatur in uobis sermo ta uultus & efficax: sermo fidelis & oi acceptioe dignus, sermo no ta oris q opis. Putatis frēs parū mihi molestum esse: si hoc ipsum uerbum q nūc loquor ad uos uacuum & sine aliqua utilitate deperire in cordibus uestris nossem: Et quis sum ego: aut quis est hic sermo meus: Si hunc tātillum uocis laboro: inutile esse dololet hoc uultus, imo & nihil: quam iustus indignabitur dñs maieftatis: si tāta eius operā nra aut duritia, aut negligētia cōtin gat euacuari: Auertat hoc a uertibus suis quo pro curum salute in duere dignatus est forma serui unigenitus dei patris: qui est super omnia deus benedictus in secula.

Gen. 3

Luca. 2

Psal. 16

dedisti melatitia. Inuenientes, inq; infatē pānis uiolenti & positū in p̄scpio. Et post pauca. Venērat euāgelista festinātes: & inuenērat marīā & ioseph: & infantē positū in p̄scpio. D. Quid est q sola ab angelo cōmendari uide tur hūilitas: nec tñ sola a pastoribus inuenit: Fortē speculatus cōmendat angelus hūilitate: qa rētib; ceteris par superbia, ipse in hūilitate stetit. Aut p̄pterea certē cōtēstē amūciat hūilitas: qz hanc qz p̄pria uirtus diuina exhibēda sit maieftati. Sola tñ no potuit inueniri: qa semp grā daf hūilib; inuenit. Inuenit ergo marīā & ioseph: & infantē positū in p̄scpio. E. Sicut em saluatoris infantia manifestā prēdit hūilitate: sic per uirginē cōtinētia: iustitia per ioseph uirū iustum cuius laus est in euāgelio, non incongrue designatur. Sane continentiam deo beati carni quis nesciat? Inuitia uero uirtus est quod fieri est cuiq; tribuēs: & hoc erga pximos est necessaria. Porro hūilitas deo nos reconciliat: deo facit esse subie ctos: deo placet in nobis: sicut ait uirgo beata. Respexit, deus hūilitate ancille sue. A. Itaq; qui fornicat peccat in corpus suū: qui inuitosus est in pximū: qui extollit & infat in dei. Fornicatur semetipm dehonēstat: inuitosus molestat pximū: clatus qd in se est deū ihonorat. Gloriā mēā, dñs ait, alteri nō dabo. Et super eum, inquit, mihi eā licet nō dederis usurpabo. Nec em placet ei angelica distributio: dans gloriā deo: pacē hoibus. B. Nō ergo colit deū: sed aduersus eū extollit impium planē & in hēlis. Que est em pietas nisi cult? de: Quis uero deū colit nisi qui uolūtatē ei subiecit? & sicut oculi seruatori in manibus dñoru suoru: sic oculi cordis eius ad dñm deū suū. Ve ergo inueniat i nobis semp marīā, & ioseph, & in fans positus in p̄scpio: labre & iuste & pietuam in hoc seculo. Propter hoc em apparuit grā dei eruditōis nobis: & hoc quoq; illius gloria apparebit. Sic em habes. Apparuit grā dei oib; hoib; eruditōis nos: ut abnegātes ipse tatē & secularia desideria: sobrie iuste & piet uiamus in hoc seculo, expectātes beatā spē: & aduēti glorie magni dei. Apparuit i puulo grā ad eruditōe. Sed hic erit magis: sicut de eo gabriel locut est: & q; pul' eruditus ad hūilitate cordis & mansuetudinē: magnificabit postmodū & glificabit magn' & glifosus aduenies iesus xps dñs nr.

Luca. 1

Esa. 42

Titu. 2

2. Cori. 1

Esa. 40

Luca. 10

Psal. 48

Mat. 21

In natali dñi de uerbis apostoli Bndictus deus & pater domini &c. Sermo quintus. E. Benedictus deus & pater dñi Iesu xpi: p̄ misericordiarū & deus totius colationis: q colat nos in oi tribulatiōe nra. Bndictus qui propter nimā charitatē suā, qua delixit nos, filiu suū dilectū i quo ei bñ cōplacuit, misit: p̄ qd reconciliatū pacē habeamus ad eū: & idē sit nobis reconciliatiōis hui' & mediator & obcs. Nō est qd uereamur frēs mei sub tā pio mediatore: nō est qd de tā fido obfide dubitem. Sed qualis mediator est, inq; quē tā stabulo nāscit: i p̄scpio ponit, pānis inuoluti, sicut ceteri: plorat ut ceteri: deniq; in fans tacet ut ceteri consueuerunt: Magnū planē mētia hoc est etiā i his oibus q ad pacē sunt nō pfumtorie. sed ef faciter querēs. Infans qd est: sed uerbū infans, cui? ne ipsa qdē infantia tacet. Cōsolamini cōsolamini dicit dñs deus ur: dicit hoc emanuel nō bificam deus. C. Clamat hoc stabulu: clamat p̄scpe: clamet lachrymē: clamat pāni. Clamat stabulu: curādo sese hoi qn latrones ciderat preparari. Clamat p̄scpe: eide hoi qui iumctis cōparatus fuerat pabulu mimitari. Clamat lachrymē: clamat pāni et uide ipius cruenta tā uulnera ablut & detergi. Siquidē nullo horū xps eguit: mihi horum illi p̄pter se: magis ait p̄pter electos. Verbum filii meum, ait, p̄ misericordiarū. Vt illi quidē dñe: reuerterur eū. Sed quē? Nō planē uideat ad quos missus: sed electi propter quos missus.

Psal. 35

Psa. 24

Eze. 18

Psal. 6

2. cori. 1

Thren. 3

Psal. 9

Luca. 6

Luca. 1

In natali sanctorum innocenti de quatuor continuis solentibus...

Enedictus qui uenit in nomine domini deus dominus et luxit nobis...

Ma. 20. quid aduertere est in his tribus solennitatibus...

Ioan. 21. Sequere me: euidetur enim ad imitationem suam...

Vbi sup. resubditur iter dubitare: Ille pro christo tradidit...

Psal. 8. Gloria in excelsis deo: angelus dicunt: et in terris pax...

Ma. 19. necdum perfecta laus, donec ueniat qui dicit: Sinite paruulos...

negare saluati: Forti enim propterea non finit in illa graue...

Resubditur iter dubitare: Ille pro christo tradidit...

mediator dei et hominum: quod ipso natiuitatis sue exordio...

Mat. 18. uocari est ab angelo. In ore ergo duorum uel trium...

2. Thi. 2. quid non uobis saluus pater testimonio: nec forte uideamur...

1. Thi. 6. et postquam ab angelis deus in nobis saluus: nec est alius...

2. Cori. 11. quae ea quae de seipso dicit apostolus: uni uero uirgine...

2. Cori. 11. quae ea quae de seipso dicit apostolus: uni uero uirgine...

Iacob. 3. ipsius negligetias: quoniam in multis offendimus uos...

quosque sibi testimonia conciliare, sicut ait apostolus...

ostendit puer: uocari est nomen eius Iesus. Ab eo...

ostendit puer: uocari est nomen eius Iesus. Ab eo...

ostendit puer: uocari est nomen eius Iesus. Ab eo...

ostendit puer: uocari est nomen eius Iesus. Ab eo...

ostendit puer: uocari est nomen eius Iesus. Ab eo...

ostendit puer: uocari est nomen eius Iesus. Ab eo...

